

DZIENNIK URZĘDOWY MIAR I PROBIERNICTWA

Warszawa, dnia 4 marca 1994 r.

Nr 3

TREŚĆ:
Poz.

ZARZĄDZENIA

- 5 – Nr 5 Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 18 stycznia 1994 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy Prawo probiercze. 45
- 6 – Nr 6 Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 24 lutego 1994 r. w sprawie określania kryteriów kwalifikacji wyrobów dawnego pochodzenia, mających wartość historyczną lub artystyczną, zwolnionych z obowiązku zgłaszania do badania i cechowania w urzędach probierczych. 56

5

ZARZĄDZENIE NR 5 PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR z dnia 18 stycznia 1994 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy
Prawo probiercze

Na podstawie art.5 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. Prawo probiercze (Dz.U. Nr 55, poz. 249) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa:

- 1) próby dla wyrobów z metali szlachetnych i warunki, jakim powinny odpowiadać stopy metali szlachetnych stosowane do wytwarzania wyrobów,
- 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać wyroby z metali szlachetnych zgłaszane do badania i cechowania oraz tryb zgłaszania,
- 3) metody badania wyrobów z metali szlachetnych,

- 4) sposoby cechowania wyrobów z metali szlachetnych i sposób postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi najniższej dopuszczonej próbie oraz wzory polskich cech probierczych.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 3 kwietnia 1993 r. Prawo probiercze (Dz.U. Nr 55, poz.249),
- 2) wyrobach - rozumie się przez to wyroby z metali szlachetnych ozdobne i użytkowe oraz półfabrykaty (materiały) dentystyczne wykonane ze stopów o zawartości metali szlachetnych nie mniejszej niż najniższa próba ustalona w niniejszym zarządzeniu dla danego metalu i kategorii wyrobów,
- 3) wytwórcach - rozumie się przez to osoby fizyczne lub prawne, które prowadzą działalność w zakresie wyrobu, przerobu i naprawy przedmiotów z metali szlachetnych i zgłosiły znak imienny do ewidencji we właściwym miejscowo okręgowym urzędzie probierczym.

Rozdział 2

Próby dla wyrobów z metali szlachetnych i warunki, jakim powinny odpowiadać stopy metali szlachetnych stosowane do wytwarzania wyrobów

§ 3.1. Ustala się następujące próby:

- 1) dla wyrobów z metali szlachetnych:

platynowych	0,950					
palladowych	0,850	0,500				
złotych	0,960	0,750	0,583	0,500	0,375	0,333
srebrnych	0,925	0,875	0,830	0,800		

- 2) dla materiałów dentystycznych przeznaczonych na:

korony platynowe	0,950				
korony złote	0,916				
odlewy złotych przeseł mostkowych i konstrukcji protez ruchomych	0,833	0,750			
odlewy złotych klamer i drut złoty	0,750				
protezy stałe i ruchome:					
ze stopu srebrno-palladowego					
- dla palladu	0,333				
ze stopu srebrno-złoto-palladowego					
- dla palladu i złota razem	0,302				

2. W wyrobach platynowych, o których mowa w ust.1 pkt 1, wykonanych ze stopu, w którym obok platyny występuje iryd i rod, jako zawartość platyny przyjmuje się łączną zawartość tych metali.
3. W materiałach dentystycznych wykonanych ze stopów złota, w których obok złota występuje platyna, iryd i rod, jako zawartość złota przyjmuje się łączną zawartość tych metali.

§ 4. Każdy stop użyty do wytwarzania wyrobów z metali szlachetnych, z wyjątkiem drutu rdzeniowego, powinien być jednorodny, tzn. w każdym miejscu, zarówno na powierzchni jak i wewnątrz, powinien wykazywać jednakową zawartość metalu szlachetnego.

- § 5. Zawartość metalu szlachetnego w wyrobie danej próby nie może być niższa od wartości ustalonych w §3. Nie dopuszcza się żadnej tolerancji ujemnej.
- § 6.1. Luty użyte w wyrobach z metali szlachetnych powinny być sporządzone z tego samego metalu, z którego wykonane są wyroby, a ich próba powinna być taka sama jak próba wyrobu.
2. Ze względów technologicznych mogą być zastosowane luty o innej próbie, niż próba wyrobu, z zachowaniem następujących wymagań:
 - 1) w wyrobach z platyny lut może być ze stopów złota, srebra, platyny lub palladu, w których łączna zawartość tych metali nie jest niższa niż 0,995,
 - 2) w wyrobach z białego złota o próbie 0,750 lut może być z białego złota o próbie nie niższej niż 0,583; w pozostałych wyrobach z białego złota o próbie 0,583; 0,500; 0,375; i 0,333 lut może być z białego złota o próbie nie niższej niż 0,333,
 - 3) w wyrobach ze srebra o próbie 0,925; 0,875; 0,830 i 0,800 lut może być ze stopu o zawartości srebra nie niższej niż 0,650,
 - 4) w wyrobach łańcuszkowych złotych i srebrnych produkowanych maszynowo dopuszcza się stosowanie lutowia nie zawierającego metali szlachetnych.
 3. Luty, o których mowa w ust. 2, nie mogą powodować obniżenia próby wyrobu.
 4. Luty użyte w wyrobach z metali szlachetnych nie mogą być wykorzystane do wzmacniania, obciążania, wypełniania lub dekoracji wyrobów.

Rozdział 3

Wymagania, jakim powinny odpowiadać wyroby z metali szlachetnych zgłaszane do badania i cechowania oraz tryb zgłaszania

- § 7.1. Wyroby z metali szlachetnych należy zgłaszać do badania i cechowania po wykonaniu podstawowych procesów produkcyjnych nadających im ostateczny kształt, aby wybite na nich cechy probiercze i znaki imienne wytwórców nie uległy zniekształceniu lub zatarciu w trakcie obróbki końcowej.
2. Wyroby o cechowane, poddane następnie przeróbkom lub uzupełnieniom oraz wyroby, na których cechy probiercze uszkodzono przy naprawie lub obróbce końcowej, powinny być zgłoszone do ponownego badania i cechowania przez dokonującego przeróbki, uzupełnienia lub naprawy.
- § 8.1. Wytwórca obowiązany jest uwzględnić na każdym wyrobie miejsce do umieszczenia cech probierczych.
2. Obowiązek ten nie dotyczy wyrobów wymienionych w art. 9 ustawy.
- § 9.1. Do badania i cechowania mogą być zgłaszane wyroby wykonane ze stopu metalu szlachetnego jednej próby albo złożone z części odpowiadających różnym próbom tego samego metalu szlachetnego a także wyroby, których części wykonane są z różnych metali szlachetnych.
2. Wyroby z metali szlachetnych złożone z dwóch lub więcej części należy zgłaszać do badania i cechowania ze wszystkimi częściami składowymi.
 3. Wyroby niekompletne nie mogą być cechowane.

- § 10.1. Wyroby z metali szlachetnych nie powinny zawierać części wykonanych z metali nieszlachetnych, za wyjątkiem:
- 1) elementów wyrobów, w których użycie metalu nieszlachetnego jest niezbędne ze względów technicznych lub konieczne dla nadania pożądanej wytrzymałości i sprężystości częściom składowym wyrobów,
 - 2) elementów dekoracyjnych z metali nieszlachetnych w wyrobach srebrnych pod warunkiem, że użyty do dekoracji metal różni się barwą od metalu szlachetnego, z którego wykonano wyrób.
2. Części wykonane z metali nieszlachetnych powinny być oznaczone zgodnie z art.12 ustawy.
 3. Jeżeli względy techniczne nie pozwalają na umieszczenie znaków przewidzianych w art.12 ustawy, wyroby posiadające części z metalu nieszlachetnego nie mogą być cechowane. W takich wypadkach urząd probierczy wydaje świadectwo badania.
 4. Obowiązek określony w ust.2 nie dotyczy mechanizmów zegarków i elementów sprężynujących wyrobów.
- § 11. Wymagania określone w §7-10 dotyczą również wyrobów sprowadzonych z zagranicy.
- § 12.1. Wyroby z metali szlachetnych, zbadane i ocechowane krajowymi cechami probierczymi, stosowanymi przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, nie wymagają ponownego badania i cechowania przed wprowadzeniem do obrotu, jeżeli cechy te nie uległy zniszczeniu lub zatarciu.
2. Na wniosek zgłaszającego wyroby określone w ust.1 mogą być badane i cechowane w sposób przewidziany w §24, jeżeli wynik badania potwierdzi prawidłowość wybitych cech.
- § 13.1. Obowiązek zgłoszenia do badania i cechowania wyrobów nowych, wytworzonych w kraju, spoczywa na wytwórcach tych wyrobów.
2. Obowiązek zgłoszenia do badania i cechowania wyrobów sprowadzonych z zagranicy spoczywa na importerach tych wyrobów.
 3. Osoby imiennie upoważnione przez wytwórców lub importerów do zgłaszania do badania i cechowania oraz do odbioru ocechowanych wyrobów są obowiązane do złożenia w urzędzie probierczym kopii pisemnego upoważnienia.
- § 14.1. Wyroby krajowe używane, nie oznaczone polskimi cechami probierczymi oraz wyroby przywiezione z zagranicy indywidualnie, mogą być zgłaszane do badania i cechowania przez osoby prywatne, będące posiadaczami tych wyrobów.
2. Osoby prywatne przy zgłoszeniu i odbiorze wyrobów są obowiązane do okazania dowodu osobistego lub paszportu.
- § 15.1. Zgłoszenia wyrobów do badania i cechowania należy dokonać na formularzu wydanym przez urząd probierczy.
2. Formularz zgłoszenia wyrobów powinien zawierać następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko zgłaszającego lub nazwę firmy,
 - 2) adres osoby zgłaszającej lub firmy,
 - 3) numer dowodu osobistego albo paszportu lub numer ewidencyjny znaku imiennego,
 - 4) liczbę i rodzaj zgłaszanych wyrobów,
 - 5) datę zgłoszenia,

- 6) podpis osoby zgłaszającej.
 3. Wytwórcy i importerzy są obowiązani do podania deklarowanej próby wyrobów a także do wypełnienia dwóch egzemplarzy formularza i zachowania kopii dla celów kontrolnych.
 4. Przyjmujący wyroby wpisuje na formularzu ich łączną masę i potwierdza podpisem prawdziwość informacji podanych przez zgłaszającego oraz nadaje numer zgłoszenia.
 5. Na podstawie danych zawartych w formularzu, urząd probierczy wydaje zgłaszającemu pisemne potwierdzenie przyjęcia wyrobów do badania, stanowiące równocześnie dowód uiszczenia opłaty probierczej i dokument uprawniający do odbioru wyrobów.
 6. Potwierdzenie przyjęcia wyrobów do badania i cechowania nie stanowi orzeczenia urzędu probierczego o zawartości metali szlachetnych w przyjętych wyrobach.
- § 16. Termin odbioru wyrobów powinien być ustalony w porozumieniu ze zgłaszającym podczas przyjmowania wyrobów.
- § 17.1. Obwodowe urzędy probiercze mogą odmówić przyjęcia wyrobów, których badanie wymaga zastosowania metod analitycznych, a urzędy te nie dysponują takimi możliwościami technicznymi.
2. Odmowa przyjęcia wyrobów może również nastąpić w wypadku wykonywania czynności probierczych poza stałymi siedzibami urzędów.
 3. Odmawiając przyjęcia wyrobów należy udzielić szczegółowych informacji, w którym urzędzie i w jakim trybie wyroby te mogą być zgłoszone do badania i cechowania.

Rozdział 4

Metody badania wyrobów z metali szlachetnych

- § 18.1. Wyroby z metali szlachetnych badane są w urzędach probierczych metodami analitycznymi lub metodą przybliżoną na kamieniu probierczym.
2. Urzędy probiercze stosują następujące metody analityczne:
 - 1) dla złota - metodę kupelacji,
 - 2) dla platyny i palladu - metodę wagową,
 - 3) dla srebra - metodę Volharda, metodę potencjometryczną i metodę Gay Lussaca.
- § 19.1. O wyborze metody badania - analitycznej lub przybliżonej - decyduje urząd probierczy.
2. Wyroby pojedyncze używane, zgłaszane przez osoby prywatne, badane są w zasadzie metodą przybliżoną.
 3. W razie trudności w określeniu próby pojedynczego wyrobu metodą przybliżoną, wyrób bada się jedną z metod analitycznych, za zgodą zgłaszającego.
 4. Wyroby nowe, wytworzone w kraju lub sprowadzone z zagranicy, badane są metodami analitycznymi.
 5. Dyrektorzy okręgowych urzędów probierczych, naczelnicy obwodowych urzędów probierczych i osoby kierujące czynnościami probierczymi wykonywanymi poza stałymi siedzibami urzędów, mogą wyrazić zgodę na określenie zawartości metali szlachetnych w wyrobach, o których mowa w ust. 4 metodą przybliżoną - jeżeli wyroby te wykonane są ze stopów, odpowiadających wzorcom stosowanym w urzędach probierczych.

6. W wypadkach określonych w ust.4 pobierana jest ze zgłoszonej partii wyrobów odpowiednia liczba próbek metalu szlachetnego niezbędna do wykonania analiz.
 7. Liczba pobranych próbek uzależniona jest od liczby, masy i rodzaju zgłoszonych wyrobów.
 8. W wypadku dołączenia do partii nowych wyrobów próbek stopu, z którego wykonano wyroby, można poddać analizie te próbki bez potrzeby niszczenia gotowych wyrobów, po sprawdzeniu metodą przybliżoną, że próbka pochodzi z tego samego stopu.
 9. W razie badania wyrobów ze złota lub platyny metodą analityczną, pozostałość metalu szlachetnego z analizy i z pobranej próbki jest zwracana zgłaszającemu za pokwitowaniem.
 10. W razie badania wyrobów ze srebra i palladu metodą analityczną, zgłaszający otrzymuje zwrot niewykorzystanej części pobranej próbki za pokwitowaniem.
- § 20.1. Przedmioty stanowiące złom, zgłaszane w niewielkich ilościach, mogą być przetapiane, a otrzymany stop jest badany jedną z metod określonych w §18.
2. Przedmioty lub ich części wykonane z różnych rodzajów metali szlachetnych należy przetopić oddzielnie.
 3. Topienie złomu metali szlachetnych odbywa się w obecności zgłaszającego.

Rozdział 5

Sposoby cechowania wyrobów z metali szlachetnych oraz sposób postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi najniższej dopuszczonej próbie i wzory polskich cech probierczych

- § 21. Ustala się następujące rodzaje cech probierczych:
- 1) cechy podstawowe,
 - 2) cechy dodatkowe,
 - 3) cechę pomocniczą,
 - 4) cechę główną.
- § 22.1. Cecha probiercza podstawowa określa rodzaj i próbę metalu szlachetnego wyrażoną w częściach tysięcznych.
2. Do każdego rodzaju i każdej próby metalu szlachetnego stosowane są odrębne cechy podstawowe.
- § 23.1. Cechę probierczą dodatkową stosuje się do uzupełniającego oznaczenia wyrobów z metali szlachetnych:
- 1) gdy wyrób składa się z kilku połączonych ze sobą części z tego samego metalu szlachetnego; obecność cechy dodatkowej informuje o tym, że wszystkie elementy wyrobu odpowiadają wybitej próbie, albo
 - 2) gdy w skład wyrobu wchodzi części wykonane z innych metali szlachetnych niż część zasadnicza wyrobu; obecność cechy dodatkowej informuje o rodzaju metalu szlachetnego części niezasadniczej, lecz nie informuje o jego próbie.
2. Do każdego rodzaju metalu szlachetnego stosowane są odrębne cechy dodatkowe.
 3. Cechę dodatkową stosuje się tylko łącznie z cechą podstawową albo główną.

- § 24.1. Cechę probierczą pomocniczą stosuje się do potwierdzenia ważności krajowych cech probierczych wybitych zgodnie z przepisami obowiązującymi w czasie gdy oznaczenia te były wybijane.
2. Cecha pomocnicza wybijana jest na wyrobie obok cechy podstawowej albo cechy dodatkowej.
 3. Stosuje się jeden rodzaj cechy pomocniczej dla wszystkich metali szlachetnych.
- § 25.1. Jeżeli powtórne badanie wyrobu o cechowanym krajowymi cechami probierczymi wykaze inną zawartość metalu szlachetnego niż wynika to z wybitych na wyrobie cech, nie należy stosować cechy pomocniczej.
2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 należy skasować znajdujące się na wyrobie cechy probiercze i ocechować go ponownie, zgodnie z rzeczywistą próbą.
 3. Nie należy kasować cech probierczych na wyrobach, o których mowa w art. 8 ust.1 pkt 1 ustawy.
 4. W wypadkach, o których mowa w ust.3 należy pozostawić cechy na wyrobie a wynik badania określić w świadectwie badania.
 5. Bezwzględnemu obowiązkowi kasowania podlegają wszystkie cechy probiercze uznane przez urząd probierczy za fałszywe.
 6. O kasowaniu cech probierczych nie odpowiadających rzeczywistym próbom wyrobów oraz cech uznanych za fałszywe, należy uprzedzić zgłaszającego.
- § 26.1 Cecha probiercza główna stosowana jest do oznaczania przedmiotów wymienionych w art.8 ust.1 pkt 6 ustawy, w razie określenia przez urzędy probiercze dokładnej zawartości metalu szlachetnego w badanym przedmiocie.
2. Stosuje się jeden rodzaj cechy głównej dla wszystkich metali szlachetnych.
 3. Cecha główna jest stosowana łącznie z cechą dodatkową, odpowiadającą rodzajowi metalu szlachetnego.
 4. Dokładną zawartość metalu szlachetnego należy oznaczać liczbowo, w częściach tysięcznych.
 5. Przedmioty, o których mowa w ust.1, należy ponadto zaopatrzyć w oznaczenia określające rok badania i numer zgłoszenia.
 6. Cechy i oznaczenia, o których mowa w ust.1-5, powinny być wybite na zbadanym przedmiocie w następującej kolejności:
 - 1) rok badania,
 - 2) numer zgłoszenia,
 - 3) cecha dodatkowa,
 - 4) dokładna zawartość metalu szlachetnego,
 - 5) cecha główna.
 7. Oznaczenia, o których mowa w ust.1-6, należy wybijać w jednym wierszu.
 8. W wypadkach uzasadnionych względami technicznymi urząd probierczy może ograniczyć liczbę znaków wymienionych w ust. 6 do oznaczeń określonych w pkt 3-5 tego ustępu.

- § 27.1. Jeżeli badanie wyrobu zgłoszonego do urzędu probierczego wykaże zawartość metalu szlachetnego wyższą od najniższej dopuszczonej próby, lecz niezgodną z żadną z prób ustalonych w §3, oznacza się ten wyrób cechą odpowiadającą kolejnej niższej próbie.
2. W wyjątkowych wypadkach dyrektorzy okręgowych urzędów probierczych i naczelnicy obwodowych urzędów probierczych mogą wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku cechowania wyrobu, o którym mowa w ust. 1 i wydać świadectwo badania.
- § 28.1. Każda część składowa wyrobu z metali szlachetnych powinna odpowiadać jednej z prób ustalonych zgodnie z §3.
2. Jeżeli wyrób zgłoszony do badania i cechowania składa się z części odpowiadających różnym próbom tego samego metalu szlachetnego, oznacza się go cechą odpowiadającą najniższej stwierdzonej próbie.
- § 29.1. Jeżeli zawartość metalu szlachetnego w wyrobach zgłaszanych do urzędów probierczych w celu badania i cechowania jest niższa od najniższej próby przewidzianej dla danego metalu i kategorii wyrobów, są one zwracane zgłaszającemu po oznaczeniu ich znakiem "MET" i skasowaniu krajowych cech probierczych, jeżeli wyroby te zostały wcześniej ocechowane.
2. W uzasadnionych wypadkach zamiast wybijania znaku "MET" można wydać świadectwo badania.
- § 30. Jeżeli względy techniczne nie pozwalają na bezpośrednie ocechowanie wyrobu albo gdy zachodzi obawa uszkodzenia go, cechy należy wybić na plombie połączonej z wyrobem w sposób uniemożliwiający odłączenie jej od wyrobu bez naruszenia cech.
- § 31.1. Jeżeli względy techniczne nie pozwalają na cechowanie wyrobu ani też na oznaczenie go w sposób przewidziany w §30, urząd probierczy wydaje świadectwo badania.
2. Oprócz wypadków wymienionych w ust. 1 a także w §10 ust.3, w §25 ust.4, w §27 ust.2 i w §29 ust.2, świadectwo badania można wydać w innych, uzasadnionych wypadkach.
3. Ocechowanie wyrobów lub przedmiotów, o których mowa w art.8 ust.1 pkt 6 ustawy, nie wyklucza możliwości wydania dodatkowo świadectwa badania.
4. Jeżeli oprócz określenia próby wyrobu wykonywane są inne badania, takie jak określenie dokładnego składu stopu, identyfikacja cech probierczych, znaków wytwórcy lub innych oznaczeń, zamiast świadectwa badania urząd może wydać świadectwo ekspertyzy lub świadectwo ekspertyzy specjalnej, która wymaga zastosowania kilku alternatywnych metod badania.
5. Świadectwo badania lub ekspertyzy powinno zawierać następujące dane:
- 1) nazwę organu wydającego,
 - 2) datę wydania świadectwa,
 - 3) numer i datę zgłoszenia,
 - 4) nazwę wyrobu lub przedmiotu,
 - 5) masę wyrobu lub przedmiotu,
 - 6) opis znajdujących się na wyrobie lub przedmiocie oznaczeń,
 - 7) opis cech charakterystycznych wyrobu lub przedmiotu,
 - 8) nazwę zastosowanej metody badania,
 - 9) wyniki badań,
 - 10) inne informacje, których podanie urząd probierczy uzna za wskazane.

6. Jeżeli świadectwo badania lub ekspertyzy wydawane jest dla większej partii jednakowych lub podobnych wyrobów, należy podać liczbę sztuk i masę łączną tych wyrobów.
 7. Do świadectwa badania lub ekspertyzy można dołączyć wykonaną w urzędzie probierczym fotografię wyrobu lub przedmiotu.
- § 32.1. Ustala się następujące wzory polskich cech probierczych i znaków, których wizerunki określa załącznik do zarządzenia:
- 1) do cechowania wyrobów platynowych:
 - a) cechę podstawową - wizerunek wyobrażający głowę konia zwróconą w lewo, w obramowaniu prostokątnym ze ściętymi narożami lewego i dolnym prawego boku; z lewej strony rysunku głowy konia znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a nad tym oznaczeniem próba platyny wyrażona w częściach tysięcznych - 950 (cecha typ 1),
 - b) cechę dodatkową - wizerunek wyobrażający głowę konia, jak pod literą a), w obramowaniu trójkąta równobocznego, ze ściętymi wierzchołkami (cecha typ 2),
 - 2) do cechowania wyrobów palladowych:
 - a) cechę podstawową - wizerunek wyobrażający głowę wyźła zwróconą w lewo, w obramowaniu prostokątnym; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a nad tym oznaczeniem próba palladu wyrażona w częściach tysięcznych: 850; 500 (cechy typ 3, 4),
 - b) cechę dodatkową - wizerunek wyobrażający głowę wyźła, jak pod literą a), w obramowaniu kwadratowym ze ściętymi narożami (cecha typ 5),
 - 3) do cechowania wyrobów złotych:
 - a) cechę podstawową - wizerunek wyobrażający głowę rycerza z twarzą zwróconą w lewo, w obramowaniu prostokątnym ze ściętymi narożami; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a pod tym oznaczeniem próba złota wyrażona w częściach tysięcznych: 960; 750; 583; 500; 375; 333 (cechy typ 6, 7, 8, 9, 10, 11),
 - b) cechę dodatkową - wizerunek wyobrażający głowę rycerza, jak pod literą a), w obramowaniu równobocznego sześciokąta (cecha typ 12),
 - 4) do cechowania wyrobów srebrnych:
 - a) cechę podstawową - wizerunek wyobrażający głowę kobiety w chustce, z twarzą zwróconą w prawo, w obramowaniu prostokątnym z zaokrąglonymi narożami z prawej strony; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a pod tym oznaczeniem próba srebra wyrażona w częściach tysięcznych: 925; 875; 830; 800 (cechy typ 13, 14, 15, 16),
 - b) cechę dodatkową - wizerunek wyobrażający głowę kobiety, jak pod literą a), w obramowaniu w kształcie koła (cecha typ 17),
 - 5) do cechowania materiałów dentystycznych:
 - a) cechę podstawową dla materiałów platynowych - wizerunek wyobrażający czaszę z węzłem w obramowaniu w kształcie rozety czteroramiennej; z lewej strony rysunku czaszy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, z prawej symbol platyny Pt, a pod czaszą próba platyny wyrażona w częściach tysięcznych - 950 (cecha typ 18),
 - b) cechę podstawową dla materiałów złotych - cechy według wzoru jak pod literą a), ze zmianą symbolu platyny Pt na symbol złota Au i oznaczeniem próby w częściach tysięcznych: 916 - dla złota barwnego, 833 i 750 - dla złota białego i lutu (cechy typ 19, 20, 21),

- c) cechę podstawową dla materiałów srebrno-palladowych i srebrno-złoto-palladowych - wizerunek wyobrażający głowę orła zwróconą w lewo w obramowaniu prostokątnym z zaokrąglonymi narożnikami; z prawej strony głowy orła znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a nad głową orła, wyrażone w częściach tysięcznych: próba palladu 333 - dla materiałów srebrno - palladowych oraz próba palladu i złota 302 - dla materiałów srebrno-złoto-palladowych (cechy typ 22, 23),
- 6) do oznaczania wyrobów z metali szlachetnych poprzednio ocechowanych - cechę pomocniczą - wizerunek wyobrażający głowę sowy w obramowaniu w kształcie tarczy; u dołu znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego (cecha typ 24),
- 7) do oznaczania przedmiotów platynowych, palladowych, złotych i srebrnych, wymienionych w art.8 ust.1 pkt 6 ustawy - cechę główną - wizerunek wyobrażający godło Państwa w obramowaniu w kształcie koła; pod godłem znajdują się początkowe litery oznaczające dany urząd probierczy (cecha typ 25),
- 8) do oznaczania wyrobów z metali nieszlachetnych - znak w postaci skrótu "MET" w obramowaniu prostokątnym z zaokrąglonymi narożnikami (znak typ 26),
- 9) do kasowania cech lub oznaczeń na przedmiotach z metali szlachetnych - kasownik - znak złożony z dwóch liter " XX " bez obramowania (znak typ 27).
2. Oznaczenie urzędów probierczych określają litery:

G - Gdańsk	P - Poznań
H - Chorzów	W - Warszawa
K - Kraków	V - Wrocław
Ł - Łódź	Z - Częstochowa

§ 33.1. Cechy probiercze i znaki określone w §32 powinny być wykonane:

- 1) typy 2, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 24 i 25 - z wizerunkiem wypukłym,
- 2) typy 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 i 27 - z wizerunkiem liniowym,
- 3) typy 1, 3, 4, 7, 8, 9 i 10 - z wizerunkiem wypukłym i liniowym.

2. Typy cech wykonane z wizerunkiem liniowym, o których mowa w ust.1 pkt 3, oznacza się literą "L" umieszczoną obok liczby określającej numer typu (np. 7-L, 10-L) dla odróżnienia od cech tego samego typu wykonanych z wizerunkiem wypukłym.

§ 34. Cechowania wyrobów z metali szlachetnych dokonuje się znacznikami probierczymi wykonanymi jako negatywy cech probierczych.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 3 stycznia 1994 r.

Prezes
Głównego Urzędu Miar

Krzysztof Mordziński

Załącznik do zarządzenia nr 5
Prezesa Głównego Urzędu Miar
z dnia 18 stycznia 1994 r. (poz. 5)

WIZERUNKI POLSKICH CECH PROBIERCZYCH

1. Dla wyrobów platynowych

Typ 1

Cecha podstawowa
dla próby 0,950

Typ 2

Cecha dodatkowa
dla platyny

Typ 3

Cecha podstawowa
dla próby 0,850

Typ 4

Cecha podstawowa
dla próby 0,500

Typ 5

Cecha
dodatkowa
dla palladu

2. Dla wyrobów palladowych

3. Dla wyrobów złotych

Typ 6

Cecha podstawowa
dla próby 0,960

Typ 7

Cecha podstawowa
dla próby 0,750

Typ 8

Cecha podstawowa
dla próby 0,583

Typ 9

Cecha podstawowa
dla próby 0,500

Typ 10

Cecha podstawowa
dla próby 0,375

Typ 11

Cecha podstawowa
dla próby 0,333

Typ 12

Cecha dodatkowa
dla złota

4. Dla wyrobów srebrnych

Typ 13

Cecha podstawowa
dla próby 0,925

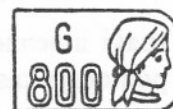
Typ 14

Cecha podstawowa
dla próby 0,875

Typ 15

Cecha podstawowa
dla próby 0,830

Typ 16

Cecha podstawowa
dla próby 0,800

Typ 17

Cecha dodatkowa
dla srebra

5. Dla materiałów dentystycznych

Typ 18

Cecha
podstawowa
dla platyny
próby 0,950

Typ 19

Cecha
podstawowa
dla złota
próby 0,916

Typ 20

Cecha
podstawowa
dla złota
próby 0,833

Typ 21

Cecha
podstawowa
dla złota
próby 0,750

Typ 22

Cecha
podstawowa
dla palladu
próby 0,333

Typ 23

Cecha
podstawowa
dla złota i palladu
próby 0,302

6. Pozostałe cechy i znaki

Typ 24

Cecha pomocnicza

Typ 25

Cecha główna

Typ 26

Znak do oznaczania
wyrobów z metali
niezłotych

Typ 27

Znak do kasowania
cech lub oznaczeń

6

ZARZĄDZENIE NR 6
PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR
z dnia 24 lutego 1994 r.

w sprawie określania kryteriów kwalifikacji wyrobów dawnego pochodzenia, mających wartość historyczną lub artystyczną, zwolnionych z obowiązku zgłaszania do badania i cechowania w urzędach probierczych.

Na podstawie art.8 ust.2 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. Prawo probiercze (Dz.U. Nr 55, poz.249) zarządza się, co następuje:

- § 1. Wyroby złotnicze dawnego pochodzenia, mające wartość historyczną lub artystyczną, nie podlegają obowiązkowi zgłaszania do badania i cechowania w urzędach probierczych, jeżeli spełniają następujące warunki:
- 1) są wpisane do rejestru zabytków lub są nabywane przez muzea, albo
 - 2) są oznaczone dającymi się zidentyfikować cechami probierczymi, które nie są stosowane co najmniej 35 lat, albo
 - 3) są oznaczone cechami nie dającymi się zidentyfikować lub nie posiadają żadnych oznaczeń, ale ich walory artystyczne są tak znacznej rangi, że wartość metalu szlachtetnego użytego do wytworzenia tych wyrobów stanowi czynnik drugorzędny przy ustalaniu ich wartości handlowej. W takich przypadkach wartość metalu szlachtetnego nie może przekroczyć 25% wartości handlowej wyrobu. Oceny wartości handlowej tych wyrobów dokonuje antykwariusz, który wprowadza je do obrotu.
- § 2.1. Wyroby wymienione w §1 mogą być badane w urzędach probierczych na pisemną prośbę właścicieli lub posiadaczy tych wyrobów.
2. Decyzję o sposobie oznaczenia wyrobów, o których mowa w ust. 1, podejmuje urząd probierczy w porozumieniu ze zgłaszającym.
 3. Cechy probiercze, znaki imienne i inne oznaczenia, znajdujące się na wyrobach, o których mowa w ust. 1, nie podlegają kasowaniu.
- § 3. Zarządzenie wchodzi z dniem ogłoszenia.

W porozumieniu
Minister Kultury i Sztuki
Kazimierz Dejmek

Prezes
Głównego Urzędu Miar
Krzysztof Mordziński

Redakcja: Biuro Prawne Głównego Urzędu Miar, 00-139 Warszawa, ul. Elektoralna 2.
Druk, prenumerata i kolportaż: Wydawnictwa Normalizacyjne "ALFA"- "WERO" Sp. z o.o.
00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 22
